

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ, ΛΙΓΙΝΗΣ
ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ & ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ
- 180 40 ΥΔΡΑ -

Ἐν "Υδρᾳ τῇ 22^ῃ Φεβρουαρίου 2024
Ἀρ. Πρωτ.: Φ.ΕΣ/Α.13/223 /5/22.02.2024

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΙ ΕΙΣΟΔΩΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ**

Πρός

Τόν Ἱερόν Κληρον,
Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καὶ τόν φιλόχριστον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἰ. Μητροπόλεως

«Οὗ δέ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις» (Ρωμ. 5,20).

Ἄδελφοί μου,

Στά λόγια αὐτά τοῦ Ἀπ. Παύλου περιέχεται ἡ ούσια καὶ τό βάθος τοῦ χριστιανισμοῦ. Περιγράφει δὲ Ἀπ. Παῦλος τήν κατάσταση στήν ὅποια βρῆκε τόν κόσμον ὅταν ἦλθε δὲ Χριστός καὶ τό ἀνακαινιστικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μέσα στό πέρασμα τῶν αἰώνων.

Ἐνα κόσμο ἀμαρτωλό καὶ πεθαμένο βρῆκε δὲ Χριστός καὶ μέ τή διδαχή Του, τά παθήματα καὶ τήν Ἀνάστασή Του ἐφώτισε τή σκοτισμένη του συνείδηση, τόν λύτρωσε ἀπό τά πάθη καὶ τόν ἀνέστησε σέ καινούργια ζωή.

Καὶ σήμερα, ἀδελφοί μου, ἐπαληθεύεται ἡ προφητεία τοῦ ἀγίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, διὰ δὲ Χριστός θά εἶναι σημεῖον ἀντιλεγόμενον.

Ο Χριστός καλεῖ ὅλους μας «πάντας θέλει σωθῆναι». Ομως μᾶς προίκισε μέ τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας. «Οστις θέλει» μπορεῖ νά ἀκολουθήσει τό Χριστό ἢ νά Τόν ἀπορρίψει, κανένας ὅμως μπροστά στό Χριστό δέν μένει ἀδιάφορος, εἴτε φίλος, εἴτε ἀρνητής.

Ἡ Ἐκκλησία ὅμως, πού εἶναι δὲ Χριστός μαζί μας, ἡ σκηνή τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς, καὶ τό ἔργο τό παρατεινόμενον εἰς τούς αἰώνας, συνεχίζει τό ἀπολυτρωτικό καὶ τό ἀνακαινιστικό ἔργο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

‘Η δύναμη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀκατανίκητη, γιατί εἶναι δύναμη Θεοῦ καὶ εἶναι ἀσταμάτητο τό ἔργο τῆς ἀνακαίνισεως τοῦ κόσμου, γιατί εἶναι ἔργο τῆς Θείας Χάριτος.

Τό ἔργο αὐτό πρέπει νά τό πιστέψουμε καὶ νά τό νοήσουμε ὡς οὐσιαστικό καὶ προσωπικό. Ὁχι σάν μία φιλοσοφική ἴδεα καὶ θεωρητική ἴδεολογία ἢ σάν ἔνα σύνθημα, πού πέφτει γιά νά φανατίσει τόν ὅχλο ἢ σάν ἔνα ἀνθρωπιστικό κήρυγμα, πού πάντα μένει στήν ἐπιφάνεια καὶ δέν ἐγγίζει τό βάθος τοῦ ἀνθρώπου.

Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναγέννηση καὶ ἀνακαίνιση ριζική καὶ προσωπική.

‘Η Μητέρα μας, ἡ Ἐκκλησία μέσα στή μεγάλη στοργή της καὶ ἀγάπη ὕρισε τήν ὥραία καὶ ἀγία περίοδον τῆς Τεσσαρακοστῆς γιά νά ὑπενθυμίσει τόν ἀγώνα τόν πνευματικό γιά τήν ἀνακαίνισή μας διά τῆς μετανοίας, καὶ τόν ὄλλον ἀσκητικόν ἀγώνα διά τῆς νηστείας, προσευχῆς καὶ ἐφαρμογῆς ὅλων τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ὀρετῶν.

Καὶ τοῦτο εἶναι ἀσκησις, διότι ἐμπεριέχει πόνους κόπους καὶ ἀγῶνες, καὶ τό σπουδαιότερον, ἐμπεριέχει ἔνα συγκεκριμένον σκοπόν: Τήν σωτηρίαν τοῦ ὅλου ἀνθρώπου, σώματος καὶ ψυχῆς.

‘Ο Ἰησοῦς Χριστός μᾶς ἀποκάλυψε τό νόημα τῆς ζωῆς κάθε ἀνθρώπου, πού εἶναι ἡ εἰσοδος στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ στήν αἰωνιότητα. «Ἐσχατολογικός προσανατολισμός» (Ζηζιούλας).

“Ολοι δμολογοῦν διά τήν κόλασιν μέσα στήν δποίαν ζοῦμε, ἀλλά δέν συμφωνοῦμε ὅλοι ποιά εἶναι ἡ αἰτία ὅλων αὐτῶν τῶν κακῶν.

Γιά μᾶς τούς χριστιανούς, αἰτίες εἶναι οἱ ἀμαρτίες μας, ὁ χωρισμός ἀπό τόν Πατέρα μας καὶ Δημιουργό μας. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἔφυγε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἄχαρος. Καὶ τί κάνει μετά; ‘Υποφέρει. Καὶ μετά μπορεῖ νά κάνει τά πάντα. “Ολοι δμολογοῦν, δέν εἶναι κοινωνία αὐτή, εἶναι μιά κόλαση.

‘Αμα διώξουμε τό Χριστό καὶ μᾶς ἀρπάξει ὁ ἄλλος, μᾶς βάζει νά κάνουμε ἐγκλήματα, φόνους καὶ τόσα ἄλλα τά δποϊα «αἰσχρόν ἐτι καὶ λέγειν». Καὶ μετά κλαίμε. Καὶ μετά ὑποφέρουμε.

‘Ο Ἄγιος Νεκτάριος συχνά ἔλεγε στίς μοναχές του · «νά μᾶς φωτίσει ὁ Θεός, διότι ὅταν δέν ἔχουμε Θεῖο Φῶς, τή φώτιση τοῦ Θεοῦ, κάνουμε πολλές ζημιές καὶ πολλά λάθη. Καὶ ὅταν τήν ἔχουμε μᾶς φωτίζει, μᾶς φροντίζει καὶ ζοῦμε ἐν εἰρήνῃ, ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ».

Πρῶτον Ἀθλημα ἡ Μετάνοια.

Τί ζητεῖ ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός; Μετάνοια. Αὐτό χρειαζόμαστε. Γιατί μετάνοια σημαίνει, νά ξαναβρῶ τόν Θεό μου. Καὶ νά ξαναβρῶ τόν ἀδελφόν μου. Καὶ ἀμαρτία σημαίνει, νά χάσω τόν Θεόν μου καὶ τόν ἀδελφόν μου.

‘Ο Χριστός μας ἥλθε στή γῇ «ζητῆσαι καὶ σῶσαι τό ἀπολωλός» (Λουκ. 19.10), καὶ ἀπό τότε στούς αἰώνες τῶν αἰώνων φάχνει τό ἀπολωλός πρόβατον. Τόν

καθένα μας. Μέ τόση στοργή, καί μέ τόση ἀγάπη καί μέ τέτοια φροντίδα, πού μᾶς ἀφήνει ἀφωνους, μέ τόση ἀγάπη πού δείχνει στούς ἀμαρτωλούς ἀνθρώπους. Βεβαίως δέν συμφωνεῖ μέ τήν ἀμαρτία. Συμφωνεῖ ὅμως γιά τήν σωτηρία μας, καί γι' αὐτό μᾶς περομένει καί μᾶς ἀγαπάει.

Δεύτερον Ἀθλημα ἡ Νηστεία. Νηστεία τροφῶν καί παθῶν. Καί νηστεία στήν ούσια της ποιά εἶναι; Νά διαλέξουμε τόν Χριστό. Διότι ἐάν διάλεγαν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ στόν Παράδεισο ὁ Ἄδαμ καί ἡ Εὔα, δέν θά ἔπεφταν.

«Νά διαλέξουμε τόν Χριστό. Αὐτό θά πεῖ νηστεύω. Προσπαθῶ νά κάνω αὐτά πού λέει Ἐκεῖνος. Ἐκεῖνος δέν μᾶς ἀφήνει. Ὁσο καί νά δυσκολευτοῦμε, ὅτι καί νά γίνει, δέν μᾶς ἀφήνει ὁ φιλάνθρωπος Χριστός.

Καί ὅταν κάνουμε κι ἐμεῖς κάτι -μέ ὅση δύναμη ἔχουμε- αἰσθανόμαστε μυστική εὐφροσύνη καί ἀρρητη χαρά. Νοιώθουμε τήν ἀγία παρουσία Του. Τήν αἰσθανόμεθα πολύ. Τήν εἰσπράττομε. Εἴμαστε μέσα στή χάρη της. Μέσα στήν ὄμορφιά της. Γι' αὐτό καί ἀντέχουμε. Καί βαστοῦμε καί μποροῦμε. Ὁ καθένας μέ τά βάσανά του, καί τίς ὑπομονές του».

Τόν εὐχαριστοῦμε τόν Φιλάνθρωπο Χριστό μας. Τόν γλυκύτατο καί ὑπέροχο καί μοναδικό. Τόν εὐχαριστοῦμε γιά ὅλα. Γιά ὅλες τίς φανερές καί ἀφανεῖς εὐεργεσίες Του. Γιά ὅλα τά καλά πού μᾶς ἔδωσε, μᾶς δίνει καί θά μᾶς δίνει». Καί σέ μᾶς καί σέ ὅλο τόν κόσμο. Καί στά σύμπαντα τήν πνοή καί τήν ἀνάσα.

Ἄδελφοί μου,

Εὔχομαι καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἀγίας καί μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νά ἔχουμε αἰσθηση τῆς Θείας Παρουσίας καί νά ἔχουμε ἐπάνω μας τή Χάρη Του. Νά μήν εἴμαστε ἀχαρίτωνοι. Καί αὐτή μᾶς βοηθάει καί βγαίνουμε πέρα.

Καλή δύναμη, καλό πνευματικό ἀγώνα!

Καλή Σαρακοστή!

Διάπυρος εὐχέτης πρόσ Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ιωάννης Βρυζαντίου

Σημειώσεις: 1) Η παροῦσα νά ἀναγνωσθῇ, ἀνευ λαθῶν, τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς 17.03.2024. Δύνασθε νά ἀναρτήσητε τήν παροῦσαν εἰς τυχον ἰστοσελίδας τῶν Ι. Ἐνοριακῶν Ναῶν.

2) Παρακαλῶ πάλιν καί πολλάκις νά ἐφαρμόζετε ὄσα ὑγειονομικά μέτρα ἐπιβάλλονται διά τήν προστασίαν ὅλων μας.

3) Παρακαλῶ τούς ἀγίους λειτουργούς κατά τήν εὐλογημένη αὐτή περίοδο ἃς καρτερήσωμεν εἰς τά δύο μεγάλα πνευματικά ὑπερόπλα τῆς νηστείας καί τῆς προσευχῆς καί νά ἴκετεύσωμεν τόν πολυεύσπλαχνον Κύριον νά ἄρῃ τό βαρύ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν μας καί τήν ἔνεκα τούτου πλεονάζουσαν αἰσχύνην.

4) Τέλος παρέχω καί ζητῶ ἀπ' ὅλους τήν συγχώρησιν.

